

# The Megillah: A Story We Have Heard Before

## 1. Esther 6:6-12

**6** So Haman came in. And the king said unto him: 'What shall be done unto the man whom the king delighteth to honour?'--Now Haman said in his heart: 'Whom would the king delight to honour besides myself?'-- **7** And Haman said unto the king: 'For the man whom the king delighteth to honour, **8** let royal apparel be brought which the king useth to wear, and the horse that the king rideth upon, and on whose head a crown royal is set; **9** and let the apparel and the horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man therewith whom the king delighteth to honour, and cause him to ride on horseback through the street of the city, and proclaim before him: Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour.' **10** Then the king said to Haman: 'Make haste, and take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate; let nothing fail of all that thou hast spoken.' **11** Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordecai, and caused him to ride through the street of the city, and proclaimed before him: 'Thus shall it be done unto the man whom the king delighteth to honour.' **12** And Mordecai returned to the king's gate. But Haman hastened to his house, mourning and having his head covered.

ו ויבוא, המן, ויאמר לו המלך, מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו; ויאמר המן, בלבבו, למי יחפץ המלך לעשות יקר, יותר ממני. ז ויאמר המן, אל-המלך: איש, אשר המלך חפץ ביקרו. ח וביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן כתר מלכות, בראשו. ט ונתון הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך חפץ ביקרו; והרכיבו על-הסוס, ברחוב העיר, וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. י ויאמר המלך להמן, מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת, ועשה-כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך: אל-תפל דבר, מכל אשר דברת. יא ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי; ורכיבו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. יב וישב מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו, אבל וחסוי ראש.

## 2. Devarim 25:5-10

**5** If brethren dwell together, and one of them die, and have no child, the wife of the dead shall not be married abroad unto one not of his kin; her husband's brother shall go in unto her, and take her to him to wife, and perform the duty of a husband's brother unto her. **6** And it shall be, that the first-born that she beareth shall succeed in the name of his brother that is dead, that his name be not blotted out of Israel. **7** And if the man like not to take his brother's wife, then his brother's wife shall go up to the gate unto the elders, and say: 'My husband's brother refuseth to raise up unto his brother a name in Israel; he will not perform the duty of a husband's brother unto me.' **8** Then the elders of his city shall call him, and speak unto him;

ה כי-ישבו אחים יחדו, ומת אחד מהם וכן אין-לו--לא-תהיה אשת-המת החוצה, לאיש זר: יבמה יבא עליה, ולקחה לו לאשה ויבמה. ו והיה, הבכור אשר תלד--יקום, על-שם אחיו המת; ולא-ימחה שמו מִיִּשְׂרָאֵל. ז ואם-לא יחפץ האיש, לקחת את-יבמתו; ועלתה יבמתו השערה אל-הזקנים, ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל--לא אבה, יבמי. ח וקראו-לו זקני-עירו, ודברו אליו; ועמד ואמר, לא חפצתי לקחתה. ט ונגשה יבמתו אליו,

<p>and if he stand, and say: 'I like not to take her'; <b>9</b> then shall his brother's wife draw nigh unto him in the presence of the elders, and loose his shoe from off his foot, and spit in his face; and she shall answer and say: 'So shall it be done unto the man that doth not build up his brother's house.'</p> <p><b>10</b> And his name shall be called in Israel the house of him that had his shoe loosed.</p>	<p>לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים, וְחִלְצָה נֶעְלוּ מֵעַל רַגְלוֹ, וַיִּרְקֶה בְּפָנָיו; וְעָנְתָהּ, וְאָמְרָה, כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה אֶת-בֵּית אָחִיו. י. וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: בֵּית, חִלוּץ הַנֶּעֱל. </p>
---	---

### 3. Esther 7:3-4

<p><b>3</b> Then Esther the queen answered and said: 'If I have found favour in thy sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request; <b>4</b> for we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my peace, for the adversary is not worthy that the king be endamaged.'</p>	<p><b>ג</b> וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וַתֹּאמֶר--אִם-מִצְאֹתֵי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּתְּנֵנוּ-לִי נַפְשִׁי בִשְׂאֵלְתִי, וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי. <b>ד</b>. כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהִשָּׁמִיד לְהַרוּג וּלְאָבֵד; וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַרְנוּ, הַחֲרָשְׁתִּי--כִּי אֵין הָצָר שָׁנָה, בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ.</p>
---	--

### 4. Esther 8:5-6

<p><b>5</b> And she said: 'If it please the king, and if I have found favour in his sight, and the thing seem right before the king, and I be pleasing in his eyes, let it be written to reverse the letters devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews that are in all the king's provinces; <b>6</b> for how can I endure to see the evil that shall come unto my people? or how can I endure to see the destruction of my kindred?'</p>	<p><b>ה</b> וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצְאֹתֵי חַן לְפָנָיו, וְכֹשֶׁר הַדָּבָר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְטוֹבָה אֲנִי, בְּעֵינָיו--יִכְתֹּב לְהָשִׁיב אֶת-הַסְּפָרִים, מִחֻשְׁבַּת הַמֶּן בֶּן-הַמֵּדְתָּא הָאֲגָגִי, אֲשֶׁר כָּתַב לְאָבֵד אֶת-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ. <b>ו</b>. כִּי אֵיכָכָה אוֹכֵל, וְרֹאֵתִי, בְּרָעָה, אֲשֶׁר-יִמְצָא אֶת-עַמִּי; וְאֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֹאֵתִי, בְּאֲבֹדֵן מוֹלַדְתִּי.</p>
--	--

### 5. Bereishis 44:34

<p><b>34</b> For how shall I go up to my father, if the lad be not with me? lest I look upon the evil that shall come on my father.'</p>	<p><b>לד</b> כִּי-אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל-אָבִי, וְהִנֵּער אֵינְנוּ אִתִּי: פֶּן אֶרְאֶה בְרָע, אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת-אָבִי.</p>
--	---

### 6. Bereishis 37:26-27

<p><b>26</b> And Judah said unto his brethren: 'What profit is it if we slay our brother and conceal his blood? <b>27</b> Come, and let us sell him to the Ishmaelites, and let not our hand be upon him; for he is our brother, our flesh.' And his brethren hearkened unto him.</p>	<p><b>כו</b> וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, אֶל-אָחָיו: מַה-בְּצַע, כִּי נַהַרְג אֶת-אָחִינוּ, וְכִסִּינוּ, אֶת-דַּמּוֹ. <b>כז</b> לָכוּ וְנִמְכַרְנוּ לְיִשְׁמַעֲאֵלִים, וְנִדְנּוּ אֶל-תְּהֵי-בוֹ, כִּי-אָחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ, הוּא; וַיִּשְׁמַעוּ, אָחָיו</p>
---	--

### 7. Esther 2:5

<p><b>5</b> There was a certain Jew in Shushan the castle, whose name was Mordecai the son of Jair the son of Shimei the son of Kish, a Benjamite</p>	<p><b>ה</b> איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני .</p>
---	---

### 8. Esther 4:13-14

<p><b>13</b> Then Mordecai bade them to return answer unto Esther: 'Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews. <b>14</b> For if thou altogether holdest thy peace at this time, then will relief and deliverance arise to the Jews from another place, but thou and thy father's house will perish; and who knoweth whether thou art not come to royal estate for such a time as this?'</p>	<p><b>יג</b> ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשה, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. <b>יד</b> כי אם-החרש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ובית-אביך תאבדו; ומי יודע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות .</p>
---	---

### 9. Bereishis 34:5-7

<p><b>5</b> Now Jacob heard that he had defiled Dinah his daughter; and his sons were with his cattle in the field; and Jacob held his peace until they came. <b>6</b> And Hamor the father of Shechem went out unto Jacob to speak with him. <b>7</b> And the sons of Jacob came in from the field when they heard it; and the men were grieved, and they were very wroth, because he had wrought a vile deed in Israel in lying with Jacob's daughter; which thing ought not to be done.</p>	<p><b>ה</b> ויעקב שמע, כי טמא את-דינה בתו, ובניו היו את-מקנהו, בשדה; והחרש יעקב, עד-באם. <b>ו</b> ויצא חמור אבי-שכם, אל-יעקב, לדבר, אתו. <b>ז</b> ובני יעקב באו מן-השדה, כשמעם, ויתעצבו האנשים, ויחר להם מאד: כי-נבלה עשה בישראל, לשכב את-בת-יעקב, וכן, לא יעשה.</p>
--	--

### 10. Rashi, Bereishis 37:14

ויבא שכמה - מקום מוכן לפורענות, שם קלקלו השבטים, שם ענו את דינה, שם נחלקה מלכות בית דוד, שנאמר (מ"א י"ב א) וילך רחבעם שכמה וגו':

### 11. Esther 10:3

<p><b>3</b> For Mordecai the Jew was next unto king Ahasuerus, and great among the Jews, and accepted of the multitude of his brethren; seeking the good of his people and speaking peace to all his seed.</p>	<p><b>ג</b> כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחשורוש, וגדול ליהודים, ורצוי לרב אחיו--דרש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו .</p>
--	---

## 12. Alshich, Esther 10:3

כי מרדכי היהודי אם היה משנה היה למלך אחשורוש אך לא לעצמו, כי לא היה מחשיב עצמו למשנה, כי אם בתואר היותו מרדכי היהודי מתואר אחר היהודית היה, בהיות משנה למלך אחשורוש שהוא מלך גוי, וגם גדול למה שהם יהודים בעלי יהודית, מכירים כשרותו. וגם לא היה נותן יתרון לאחיו שהם שבט בנימין על שאר שבטים, כי הלא לא היה רצוי רק לרוב אחיו ולא לכל בני שבטו, למה שהיו רואים שלא היה עושה להם יתרון, כי אם דורש טוב לעמו סתם, בין משבטו בין מיתר שבטים, ולא עוד כי אם לא היה מקפיד לבלתי דבר לשלום את מיעוטי אחיו אשר לא היה רצוי להם כי אם ודובר שלום לכל זרעו כלומר גם שעל חנם שנאוהו היה מתחיל ומקדים להם שלום:

## 13. Midrash Panim Acherim, Nusach 1, Parsha 1

הרצים יצאו דחופים. א"ר חנין מאן דאמר הקדוש ברוך הוא וותרן ויותרן בני מיעיה, אלא מאריך רוחיה וגבי דיליה, א"ל הקדוש ברוך הוא לשבטים, אתם מכרתם את אחיכם מתוך מאכל ומתוך משתה, [שנאמר וישבו לאכול לחם] (בראשית לז כה), חייכם שאחשורוש מוכר בניכם מתוך מאכל ומשתה, הה"ד והמלך והמן ישבו לשתות, והיה אחד מישראל יוצא לשוק, ומבקש ליקח ליטרא של בשר או אגודה של ירק, והיה פרסי בא לחנקו, ואמר למחר אני חונקך ומבזבז את ממונך. א"ר יששכר דכפר מנדי ומה אם מי שמחל ואמר לא אתם שלחתם אותי הנה וגו' (בראשית מה ח), ראה עד היכן היא מתוקנת, מי שאינו מוחל עאכו"כ.